

Liturgický program

PONDELOK 11. november
Mučeníci Méнас, Viktor a Vincent
1 Tim 1, 1 – 7, zač. 278; Lk 14, 12 – 15,
zač. 75; (HS: 154; PZ: 108)
07.00 + Miroslav

UTOROK 12. november
Hieromučeník Jozafát
1 Tim 1, 8 – 14, zač. 279; Lk 14, 25 –
35, zač. 77; (HS: 300; PZ: 274)
17.30 + Helena Gumanová

STREDA 13. november
Arcibiskup Ján Zlatoústy
1 Tim 1, 18 – 20; 2, 8 – 15, zač. 281; Lk
15, 1 – 10, zač. 78; (HS: 301; PZ: 275)
**17.30 za zdravie a požehnanie rod.
Paľuchovej**

ŠTVRTOK 14. november
Apoštol Filip
1 Tim 3, 1 – 13, zač. 283; Lk 16, 1 – 9,
zač. 80; (HS: 303; PZ: 277)
17.30 + Michal, Anna, Milan, Mária

PIATOK 15. november
Mučeníci Gurias, Samónas a Habib
1 Tim 4, 4 – 8. 16, zač. 285; Lk 16, 15 –
18; 17, 1 – 4, zač. 82; (HS: 159; PZ:
114)
17.30 + Slavo, Drahoslav

SOBOTA 16. november
Apoštol a evanjelista Matúš
Gal 3, 8 – 12, zač. 205; Lk 9, 57 – 62,
zač. 49; (HS: 304; PZ: 279)
07.00 + Jozef

NEDEĽA 17. november
**23. nedeľa po Päťdesiatnici. Biskup
Gregor Divotvorca**
Ef 5, 8b – 19, zač. 229; Lk 12, 16 – 21,
zač. 66; (HS: 149; PZ: 103)
Hlas 6; **11.00 hod.**

PONDELOK 18. november
Mučeníci Platón a Roman
1 Tim 5, 1 – 10, zač. 285c; Lk 17, 20 –
25, zač. 86; (HS: 154; PZ: 108)
07.00 + Peter

UTOROK 19. november
Prorok Abdiáš
1 Tim 5, 11 – 21, zač. 286; Lk 17, 26 –
37, zač. 87; (HS: 155; PZ: 109)
17.30 + Anna Svatová

STREDA 20. november
**Obdobie pred sviatkom Vstupu
Presvätej Bohorodičky do chrámu
Blažená Jozafata Hordaševská**
1 Tim 5, 22 – 16, 11a, zač. 287; Lk 18,
15 – 17. 26 – 30, zač. 90; (HS: 306, 156;
PZ: 280, 111)
**17.30 + Michal, Mária, Juraj, Anna,
Juraj**

ŠTVRTOK 21. november
**Vstup Presvätej Bohorodičky do
chrámu. Myrovanie**
Hebr 9, 1 – 7, zač. 320; Lk 10, 38 – 42;
11, 27 – 28, zač. 54; (HS: 308; PZ: 283)
17.30 + František Boroš

PIATOK 22. november
Apoštol Filemon a spol.
2 Tim 1, 1 – 2. 8 – 18, zač. 290; Lk 19,
12 – 28, zač. 95; (HS: 308; PZ: 283)
**17.30 + Mikuláš, Michal, Terézia,
Jozef, Jozef**

SOBOTA 23. november
Biskupi Amfilochios a Gregor
Gal 5, 22 – 6, 2, zač. 213; Lk 10, 19 – 21,
zač. 51b; (HS: 308; PZ: 283)
07.00 + z rod. Filipovej a Gondovej

NEDEĽA 24. november
Nedeľa Krista Kráľa. Myrovanie
Kol 1, 12 – 20, zač. 250; Jn 18, 33 – 37,
zač. 59b; (HS: 311, 308; PZ: 286, 283)
Hlas 7; **11.00 hod.**

zdroj: Slovo

FARSKÝ HLÁSNÍK

Farnosť Narodenia Presvätej Bohorodičky v Ľubovci **20/2019**

Kedy žijem?

Lk 10, 25 – 37

Verím, že ste sa v ostatnom období, hlavne tá mladšia generácia, stretli s poznámkou, či konštatovaním: „Ak nie si na sociálnych sieťach, ako by si ani nežil. Nikto z okruhu známych o tebe nič nevie. Čo vlastne robíš? Kde si?“ Podľa tejto teórie žijete vtedy, keď ostatní vedia, čo robíte. No a nech je to, čo robíte aj dostatočne zaujímavé, lebo inak nedostanete dobré bodíky. Inak, je to celkom zaujímavé počúvať názory a zdieľania toho, kedy majú niektorí ľudia pocit, že žijú. Jedni žijú, keď majú okolo seba dostatočný počet priateľov, s ktorými je dobrá zábava. Ďalší žijú vtedy, keď môžu cestovať, spoznávať a zbierať zážitky. Iní potrebujú na to, aby žili dosť adrenalínu cez bláznivé skoky, jazdy, výšky, hĺbky, jednoducho riziká. Potom je tu kategória ľudí, ktorí žijú, keď majú vypité. Určitá hladina na odviazanie, padnutie zábran, uvoľnenie. Svojím spôsobom môže každý z nás „ožívať“ pri niečom inom. Pri veciach, ktoré nás bavia alebo zaujímajú, na ktoré sa už vopred tešíme, že prídu.

Aj v dnešnom nedeľnom evanjeliu je jedna poznámka o tom, kedy človek žije. A prekvapuje vás, že to nie je ani jeden z tých prípadov, ktoré sme tu spomenuli? Tú poznámku a radu dáva Ježiš istému znalcovi zákona, ktorý prišiel za Ježišom (aj s úmyslom pokúšať), aby sa ho spýtal: „Učiteľ, čo mám robiť, aby som bol dedičom večného života?“ Ježišova odpoveď však nie je presne to, na čo sa on pýtal. Ježiš nehovorí o tom, ako zdediť večný život, ako ho získať pri smrti. Ježiš hovorí o tom, kedy človek žije teraz, v prítomnosti. Najprv sa Ježiš zákonníka spýtal, čo o tom hovorí Zákon. Ten odpovedal ukážkovo: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, zo všetkých svojich síl a z celej svojej mysle a svojho blízkeho, ako seba samého! Správne si odpovedal. Toto rob a budeš žiť!“

Ježišov názor na to, kedy človek žije, teda znie: vtedy, keď miluje. Láska, súcit, milosrdenstvo, pokoj, tichosť, obeta, ktoré nám Ježiš ukazuje, sú tým najväčším adrenalínom, aký možno zažiť. Láska v Ježišovom podaní má veľa podôb, ale stále bude vychádzať z jeho vzťahu k nebeskému Otcovi, až potom smeruje k nám ľuďom. Láska s Otcem, vedomie toho, ako dokonale je on sám Otcem milovaný, ho vedie k láske k nám – až do krajnosti.

Každá zábava sa raz skončí. Aj každé cestovanie, skákanie, hýrenie... Dokonca sa skončí aj čas zdravia. Nečakajme dovtedy, kým sa objaví pocit prázdnoty z toho všetkého, čo bolo, a už sa nevráti. Pociť, že už nemáme prečo žiť. Hľadajme život tam, kde nám ho ukazuje Ježiš. On sa vo svojom živote nepomýlil ani jediný raz.

Oznamy

- ▶ **Deň červených makov.** Zajtra, t. j. v pondelok 11. novembra o 11. hodine a 11 minúte, sa po celom Slovensku na dobu jednej minúty rozozvučia zvony, ako prejav úcty ku všetkým obetiam vojen a vojnových konfliktov. Je to z iniciatívy Únie vojnových veteránov a ich medzinárodného dňa, ktorý je známi aj ako Deň červených makov.
- ▶ **Filipovka.** V piatok 15. novembra sa začína prípravné pôstne obdobie pred sviatkom Narodenia Pána – Filipovka. Pôstna disciplína sa počas Filipovky nemení.
- ▶ **Sväté liturgie v nedeľu 17. novembra:** 08.00 Janov; 09.30 Ruské Pekl'any; 11.00 Ľubovec. V túto nedeľu je tiež štátny sviatok a 30. výročie Nežnej revolúcie.
- ▶ **Sviatok Uvedenia.** Vo štvrtok 21. novembra je sviatok *Vovedenija* – Uvedenia Presv. Bohorodičky do chrámu. Sv. liturgia s myrovaním bude v Ľubovci o 17.30 hod.
- ▶ **Sväté liturgie v nedeľu 24. novembra:** 08.00 Ruské Pekl'any; 09.30 Janov; 11.00 Ľubovec. V túto nedeľu je zároveň sviatok Krista Kráľa. Pri všetkých sv. liturgiách bude myrovanie.
- ▶ **Casopis Slovo.** Odberateľov časopisu Slovo prosíme o obnovenie predplatného na rok 2020. Cena príspevku pri hromadnom odbere je 16 eur. V cene je tiež zahrnutý nástenný kalendár na rok 2021. Pozývame aj ďalšie rodiny, aby si objednali toto kvalitné duchovné čítanie. Príspevok môžete priniesť do sakristie a bude uhradený spoločne.

Svätý hieromučeník Jozafát, polocký arcibiskup

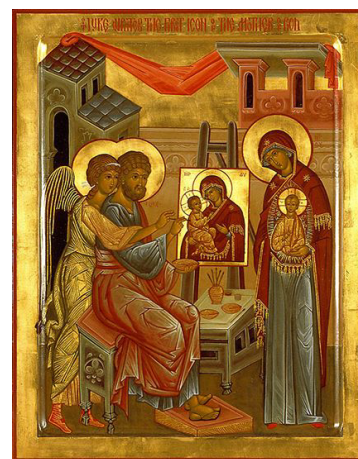

Sv. Jozafát Ján Kuncevič sa narodil v roku 1580 v meste Volodymyr (Włodzimierz), severozápadná časť Ukrajiny. Jeho rodičia boli schudobnenými šľachticmi a pravoslávny kresťanmi. Otec bol obchodníkom. Keď Ján dorástol, poslal ho do litovského mesta Vilnius, aby sa tiež vyučil za obchodníka. No jeho priťahoval chrám a duchovná služba. Dostal sa do kontaktu s veriacimi a duchovnými východného obradu, ktorí boli zjednotení s Rímom. V tých časoch zúrilo vo Vilne boj medzi „uniatmi“ (zjednotenými kresťanmi grécko-slovanského obradu, ktorí uznávali primát pápeža) a pravoslávny, ktorí pápeža neuznávali. Ján sa pridával na stranu zjednotených východných kresťanov. Chodieval na bohoslužby do katolíckeho chrámu. V roku 1604 vstúpil do Rádu sv. Bazila Veľkého do Kláštora Najsvätejšej Trojice. Ako rehoľné meno si zvolil Jozafát. V roku 1609 bol vysvätený za kňaza a v roku 1618 ustanovený za biskupa v Polocku (severnom Bielorusku). Neúnavne kázal a vyzýval k rozšíreniu zjednotenia (únie) pravoslávnych s Katolíckou cirkvou. Pravoslávni si z neho začali robiť posmech. Jozafátovi vymysleli prezývku „uchvatiteľ duší (dušechvat)“. Tým mu však paradoxne dali najkrajší titul. Mučeníckou smrťou zomrel v meste Vitebsk pri scéne zinscenovanej protivníkmi. Jozafáta udrali kyjom a následne sekerou do hlavy. Keď padol na zem, ešte po ňom šliaпали a bodali ho. Napokon ho strelili z muškety, jeho telo potúpili, vyzliekli a hodili do rieky Dviny. Stalo sa to 12. novembra 1623. No hneď na druhý deň, keď vytriezveli, si uvedomili svoj strašný čin. Jeho telo vylovili a v slávnostnom sprievode ho previezli do Polocka. Oplakali svoj zločin a obrátili sa. Na hrobe sv. Jozafáta sa stalo mnoho zázrakov, a tak na žiadosť mnohých katolíkov ho pápež Urban VIII. 16. mája 1643 vyhlásil za blahoslaveného. Za svätého bol vyhlásený v roku 1867 pápežom Píom IX. V roku 1916 previezli Jozafátove pozostatky do Viedne do gréckokatolíckeho Chrámu sv. Barbory a v roku 1949 do Ríma. Pápež Pavol VI. dal v čase Druhého vatikánskeho koncilu 22. novembra 1963 uložiť telo sv. Jozafáta do vatikánskej baziliky pod Oltár sv. Bazila Veľkého (v pravej lodi), v blízkosti hrobu sv. Petra.

Duchovné vedenie

Už niekoľko rokov uplynulo od chvíle, keď sa pomaly začala meniť vnútorná podoba nášho chrámu. Nielen výmalbou interiéru a výmenou dlažby vo svätyni, ale hlavne celkovou zmenou a usporiadaním svätyně a tiež novým dominantným prvkom, ktorý do chrámu pribudol, a to je ikonostas. Stránky nášho farského hlásnika využijeme na spoznanie niektorých základných vedomostí o zmysle a teológii ikonostasu.

Ikony

Svätí, ktorí sú znázornení na ikonostase, či už ide o Krista, Bohorodičku alebo ostatných svätcov a anjelov sú prítomní v oboch svetoch a spájajú ich v sebe. Obklopujú Boží trón, zvestujú tajomstvo o neviditeľnom svete. Práve ich prostredníctvom sa ikonostas stáva bránou do večnosti.

Podľa kresťanskej tradície vôbec prvú ikonu napísal svätý evanjelista Lukáš, keď sa snažil na drevenú dosku zachytiť podobu Presvätej Bohorodičky s malým Ježišom na rukách. Tradícia sa opiera sa o skutočnosť, podľa ktorej bol Lukáš pôvodne lekárom a aby mohol liečiť, musel poznať fyzickú stránku človeka. Práve v Lukášovom evanjeliu nájdeme najviac udalostí zo života Presvätej Bohorodičky. Či už ide o Zvestovanie, Navštívenie Alžbety, Narodenie Ježiša, Nájdenie dvanásťročného Ježiša v chráme. Sú známe aj ikony z neskoršieho obdobia, ktoré znázorňujú svätého evanjelistu Lukáša pri písaní ikony Presvätej Bohorodičky. Na niektorých ikonách môže byť znázornený aj anjel, ktorý akoby vedie evanjelistu pri jeho práci, a dokonca aj samotná Bohorodička v pozadí, ktorá mu stojí ako model. Neznázorňuje ju však presne v tej polohe, ako ju vidí, ako je to pri portrétoch. To, čo dáva na dosku, je jej podoba.

Vznik ikony siahla do čias, keď sa už prenasledovanie kresťanov skončilo, teda približne do 4. storočia a je spojený s Byzanciou. Kresťanstvo vtedy ešte nebolo rozdelené na pravoslávnych a katolíkov (r. 1054). A ikona je tak spoločným dedičstvom kresťanského východu i západu. Ikona sa rozšírila do centier ako Konštantínopol, Solún, Antiochia, Alexandria a Jeruzalem, ale aj do všetkých kútov Byzantskej ríše, a neskôr aj za jej hranice. Na naše územie prišli ikony vďaka byzantskej misii svätých Cyrila a Metoda v roku 863.

Zo začiatku sa ikony písali iba v kláštorech, keďže mnísi vďaka intenzívnemu duchovnému životu mali mať na to najlepšie predpoklady. Navyše ikonopisca spomedzi mníchov požíval biskup a k písaniu ikon dostal požitie aj od svojej rehoľnej komunity. V ikonopiseckých dielňach bol na každú časť ikony vyčlenený odborník a len ten najzručnejší mal na starosti tvár svätých. Keď sa ikonopisecké dielne rozšírili za múry kláštora, vznikla potreba presných pravidiel – kánona. Podľa tohto kánona možno na ikone zobrazovať len svätých alebo udalosť (sviatok).

otec Marek